

Prou d'homes orquestra

Prou d'homes orquestra

JOSEP C. VERGÉS

o tenim massa tradició democràtica, però patim massa homes orquestra. No paren de donar-nos la llauna amb concerts de flabiol, tambor, sac de gemecs i claca, perquè en comptes de partits només tenim solitaris homes orquestra.

L'home orquestra Duran Lleida, que rebia el 25% dels diputats de CiU amb centenars de milers de vots teòrics, no li sumen ni per ell solet de diputat calvet quan va per lliure. A Rosa Díaz, que presumia d'un milió de vots, no n'hi queda cap tampoc. Dues orquestres ben desafinades que de cop ja no sonen.

Altres homes orquestra encara toquen, com Falangito Rivera, que es venia com un valor segur de borsa i s'ha desinflat com la Bankia

de Rodrigo Rato. Encara va de perdonavides, com abans Duran Lleida o Rosa Díaz. L'exsocialista basca mai va arrelar a Catalunya amb el seu ultraespanyolisme, però Duran Lleida ha estat un fòssil viu de la política en blanc i negre cobrada des de la seva suite de luxe de l'hotel Palace de Madrid. El corrupte presumpte innocent ha sobreviscut a tot menys als vots. Hem d'agrair a la democràcia que ningú és imprescindible, dura lliçó a recordar als dos homes orquestra Artur Mas i Mariano Rajoy. Què desapareixerà abans, ells o els seus partits? Convergència ha canviat de nom com el PP va canviar d'AP per sobreviure. Però el que més va canviar la franquista AP va ser de líders i Convergència, més que canvi de nom, copiat de Trias Fargas amb Democràcia i Llibertat, necessita canvi de líder.

Tenim homes orquestra perquè no hi ha partits de veritat. Els comunistes, que ho eren, s'han difuminat i Convergència, que també ho és, s'està difuminant. La resta són de tot ?menys partits. Sense televisió i diaris no tindriem homes orquestra i partits com avui coneixem, de sigles sense contingut. Duran Lleida faria temps que hauria desaparegut, dissolt com el terròs de sucre, de refinaria espanyola evidentment, que s'ha demostrat que era Rosa Díaz. Cada televisió té el seu home orquestra. TVE, que paguem tots, té Mariano Rajoy i TV3, que paguem els catalans en exclusiva, Artur Mas. Altres televisions es reparteixen Pablo Iglesias, Falangito Rivera i el socialista del moment que em sembla que es diu Sánchez o així. En diaris, La Vanguardia venia en portada diària l'incorruptible Duran Lleida i El País, Falangito Rivera, que ja no alçava la mà a Nuevas Generaciones del PP sinó que era un liberal espanyolíssimament centrista.

La televisió totalitària tenia home orquestra únic, Franco. Mort el dèspota, seguia igual com única televisió. Quan jo vaig organitzar a Madrid un debat sobre televisió lliure, TVE em demanà si creia que teníem llibertat de televisió. Vaig contestar un monosil·làbic no, que va ser igualment censurat. Per cert, les jornades, igual que les de llibertat de premsa que vaig fer a Barcelona amb Met Miravittles, eren en nom de Llibertat i Democràcia Social, el mateix nom que ara fa servir Artur Mas, sense la molesta paraula social, perquè això no toca, com deia el seu promotor, l'exmilhomes orquestra Jordi Pujol.

A Suïssa no tenen homes orquestra, ja que cada any trien un nou president protocolari. El més proper aquí és l'ANC de la societat civil que movia milions de catalans amb Carme Forcadell sense ser mai home, perdó dona orquestra.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/01/10/prou-dhomes-orquestra/761728.html?utm_source=rss